

händerna, allt hvad jag orkade. Dessutom lofvade jag honom ris och björksmörja, och allt ondt jag kunde hitta på för tillfället.

Medan jag var som bäst i farten med min afstraffning, kom farmor sättande, precis som om hon blifvit kastad ut genom dörren.

»Är du från förståndet, Olle? Skall du förstöra boken — vår bästa bok,» ropade hon alldeles utom sig af förskräckelse.

»Jag ville bara, att han skulle säga mig hvart Nordlivägen går, men han vill inte svara mig,» jämrade jag mig storgråtande.

»Först får du lof att lära dig läsa, min gosse,» sade farmor och började trösta mig. »Du förstår inte hvad boken säger, förrän du kan läsa. I alla fall kan jag berätta dig, att Nordlivägen går till Världens Ända, så nu vet du det.»